

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Bc. Petrem Jíříkem, ve věci

žalobkyně: **P. T. K.**
bytem
zastoupena advokátem JUDr. Martinem Reindlem
sídlem Radniční 133/1, České Budějovice

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížova 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2024, č. j.

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne ze dne 28. 6. 2024, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** nahradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8 970 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Prvostupňovým správním rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 2. 2024, č. j. X, byl podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve Shoda s prvopisem: J. M.

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně v návaznosti na posudek posudkového lékaře ze dne 11. 1. 2024, dle něhož byl stav žalobkyně hodnocen dle kapitoly V, položka 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), ve znění pozdějších předpisů, s mírou poklesu pracovních schopností 35 %.

2. Námitky žalobkyně nebyly shledány důvodné a v návaznosti na posouzení žalobkyně v rámci námitkového řízení – posudkem posudkového lékaře ze dne 19. 4. 2024 již žalobkyně nebyla hodnocena jako invalidní. Dle tohoto posudku byl stav žalobkyně hodnocen dle kapitoly V, položky 7a přílohy vyhlášky o posuzování invalidity s celkovým poklesem pracovních schopností 20 %.
3. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo prvostupňové správní rozhodnutí postupem dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, změněno tak, že žalobkyni se od 6. 8. 2024 dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění odnímá invalidní důchod prvního stupně.

II. Shrnutí žaloby a vyjádření žalované

4. Žalobou ze dne 9. 8. 2024 se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci zpět žalovanému k dalšímu řízení. Jádrem podané žaloby tvoří námitky ohledně nedostatečně, nesprávně zjištěného skutkového stavu – stavu žalobkyně.
5. Žalobkyně namítá, že v rámci druhého posudku nebyl zohledněn celkový vliv zdravotního stavu žalobkyně na její pracovní schopnosti a nebylo hodnoceno (ne)naplnění položek 4c, 7b a 7c kapitoly V přílohy vyhlášky. Lékařské zprávy přitom potvrzují psychické onemocnění žalobkyně a fyzické potíže (ekzém, problémy se štítnou žlázou), což ji silně omezuje v běžném i pracovním životě. Od prvoinstančního rozhodnutí nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu žalobkyně. Žalobkyně rovněž namítá, že posouzení jejího stavu proběhlo v její nepřítomnosti.
6. Žalobkyně je zaměstnána jako pomocná síla v kuchyni, dokáže pracovat max. cca 2 hodiny denně. Druhý posudek nezohledňuje reálný dopad zdravotního stavu žalobkyně na její život a pracovní uplatnění, ani neposkytuje doporučení k vhodné práci odpovídající jejímu omezení.
7. Druhý posudek hodnotil zdravotní postižení žalobkyně pouze dle položky 7a) kapitoly V přílohy vyhlášky jako lehké postižení, aniž by zohlednil diagnózu bipolární afektivní poruchy uvedenou v prvním posudku jako středně těžké postižení dle položky 4c). Chybí zdůvodnění, proč má být porucha osobnosti závažnější a proč nebyla provedena úvaha dle § 2 odst. 3 vyhlášky, která vyžaduje posouzení rozhodující příčiny zdravotního stavu s přihlédnutím k dalším diagnózám.

III. Průběh jednání

8. Dne 13. 1. 2025 proběhlo ve věci ústní jednání, při kterém účastníci setrvali na svých dosavadních podáních.
9. Při jednání provedl krajský soud jako důkaz protokol o jednání posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26. 11. 2024 a posudek z téhož dne. K tomuto posudku žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce uvedla, že má za to, že fyzické

Shoda s prvopisem: J. M.

potíže (ekzém) měly být zohledněny pro účely navýšení míry poklesu pracovních schopností žalobkyně.

10. Žalobce navrhl doplnit dokazování výsledkem lékaře žalobkyně (psychiatr) a zprávou psychologa ze dne 24. 7. 2024. Tyto důkazní návrhy soud usnesením pro nadbytečnost zamítl, neboť skutkový stav byl již dostatečným způsobem zjištěn, přičemž závěry posudku nejsou krom otázky ev. navýšení rozporovány.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „ř. s.“), což je v této věci pro posouzení důvodnosti podané žaloby zásadní.
12. Žaloba je důvodná.
13. Dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*.
14. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně*.
15. Dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity platí, že *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10procentních bodů*.
16. Krajský soud k tomu předně uvádí, že rozhodnutí o přiznání či změně výše invalidního důchodu je závislé na odborném lékařském posouzení. Pro přezkumné soudní řízení je k takovému posouzení povolána podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Tato komise je oprávněna k celkovému posouzení zdravotního stavu osoby a její pracovní způsobilosti, jakož i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě a jejím stupni. Posudek komise pak krajský soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad obsažených v § 77 odst. 2 ř. s. Posudek posudkové komise je úplný a přesvědčivý, jestliže se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, s žalobcem udávanými zdravotními potížemi, obsahuje-li posudek náležité zdůvodnění posudkového závěru tak, aby ten byl přesvědčivý též pro krajský soud, který nemá odborné medicínské znalosti a samostatné hodnocení medicínských otázek mu ani nepřísluší.
17. Z posudku posudkové komise MPSV a protokolu o jejím jednání plyne, že dne 13. 6. 2024 zasedla posudková komise ve složení předsedy – posudkového lékaře a odborné lékařky – psychiatricky, tajemnice. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna a při jednání posudkové komise byla vyšetřena. Posudková komise uvedla diagnostický souhrn, popsala podklady pro své posouzení a popsala svůj posudkový závěr, včetně pracovní anamnézy žalobce. Komise dospěla k závěru, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž se závěry dosavadních posudků se v převážné míře neshodla. Uvedla,

že v případě žalobkyně je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí stav podrázený pod kapitolu V, položka 7b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity s taxací od 30 - 45 %; komise stanovila pokles na 45 % s ohledem na opakované osobnostní a depresivní dekompenzace v anamnéze. Důvody pro postup dle § 3 vyhlášky posudková komise neshledala; k otázce navýšení uvedla, že ekzém je obtěžující, nicméně žalobkyně není léčena na odborném pracovišti; současně žalobkyně nemá odbornou kvalifikaci a může zvládat jednoduchou fyzickou práci.

18. Dále posudková komise reagovala na jednotlivé námitky stran dosavadních posudků, explicitně hodnotila žalobkyní uváděné položky dle vyhlášky a z jakého důvodu nelze tyto položky použít včetně otázky volby rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně. Popsala, proč není nutné vyslechnout psychiatra žalobkyně.
19. Krajský soud vyšel z uvedeného posudku posudkové komise, která přezkoumala zdravotní stav žalobkyně v řádném složení. Posudková komise stanovila úplnou klinickou diagnózu, přičemž přihlédla k subjektivním potížím žalobkyně, k odborným lékařským nálezům a vlastním odborným zjištěním. Na základě těchto podkladů označila rozhodující zdravotní postižení způsobující dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.
20. Jestliže posudková komise stanovila úplnou klinickou diagnózu, označila rozhodující zdravotní postižení způsobující dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, to podřadila příslušné položce vyhlášky a svůj závěr o tom odůvodnila, zabývala se dalšími zdravotními postiženími žalobkyně a odůvodnila svůj závěr o poklesu pracovních schopností žalobce o 45 %, pak považuje soud posudek posudkové komise za úplný a přesvědčivý.
21. S ohledem na obsah samotného posudku nepovažuje krajský soud za nutné opakovat vypořádání vznesených námitek odborného rázu, přičemž namítané nedostatky předcházejících posudků byly posudkovou komisí napraveny. Co se týče otázky navýšení míry poklesu pracovních schopností žalobkyně vzhledem k ekzému, ačkoli žalobkyně jinak s posudkovou komisí souhlasí, má za to, že toto onemocnění mělo být základem pro navýšení. Posudková komise však uvedla, z jakého důvodu takto nepostupovala a prostý nesouhlas žalobkyně bez věcné argumentace proti konkrétním uváděným důvodům neobstojí.
22. Krajský soud má proto za prokázané, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně v důsledku jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činila 45 % k datu vydání napadeného rozhodnutí, jedná se tak o invaliditu prvního stupně a žalobou napadené rozhodnutí z tohoto důvodu nemůže obstát, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

V. Závěr a náklady řízení

23. S ohledem na konstatovanou vadu napadeného rozhodnutí krajský soud rozhodnutí žalované zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaná je v dalším řízení právním názorem krajského soudu vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.); důkazy provedené v řízení před soudem přitom žalovaná zahrne mezi podklady pro nové rozhodnutí (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
24. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu

nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

25. Žalobkyně měla plný procesní úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení, které tvoří náhrada nákladů právního zastoupení za 3 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (převzetí věci, žaloba, účast na jednání).
26. Právní zástupce žalobkyně při vyčíslení náhrady nákladů řízení vycházel z tarifní hodnoty věci 88 000 Kč tak, jak je pro tuto věc stanoveno s účinností od 1. 1. 2025, od kdy došlo ke změně výše tarifní hodnoty. Dle čl. III. vyhlášky č. 258/2024 Sb., však platí, že *za právní služby poskytnuté přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky přísluší advokátovi odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky*. Z tohoto důvodu v případě úkonů převzetí věci a podání ve věci samé vycházet z předcházejícího znění advokátního tarifu, v případě účasti zástupce na jednání soudu poté z aktuálního novelizovaného znění.
27. Tarifní hodnota v prvních dvou případech proto dle § 9 odst. 2 advokátního tarifu ve znění do 31. 12. 2024 činí 5 000 Kč, tzn. dle § 7 bod 4 částku 1 500 Kč za úkon; tj. 3 000 Kč.
28. Tarifní hodnota v případě posledního úkonu – účast na jednání činí dle § 9 odst. 5 advokátního tarifu 88 000 Kč, tj. 4 620 Kč.
29. Celkem 7 620 Kč, k čemuž je nutno připočíst paušální náhradu nákladů řízení (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) 3 x 450 Kč, tj. celkem 8 970 Kč, když zástupce žalobkyně nedoložil, že by byl plátcem DPH. Tuto částku je žalovaná povinna uhradit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 13. ledna 2025

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jířík v. r.
samosoudce